

PM 2008:54 RII (Dnr 001-3703/2007)

Tydligare statligt ansvar i plan- och bygglagen - uppdragsredovisning från Boverket, i samverkan med länsstyrelserna
Remiss från Miljödepartementet

Borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande
Som svar på remiss från Miljödepartementet överlämnas och återopas denna promemoria.

Föredragande borgarrådet Mikael Söderlund anför följande.

Ärendet

Miljödepartementet har gett Boverket i uppdrag att i samverkan med länsstyrelserna redovisa förslag till hur Boverkets och länsstyrelsens ansvar för uppsikt respektive tillsyn inom planläggning och byggande enligt plan- och bygglagen (PBL) kan utformas och regleras tydligare och bättre än idag.

Boverket har redovisat uppdraget i en rapport, som remitterats bl.a. till Stockholms stad, se *bilaga*, Rapportens sammanfattning.

I rapporten framförs att eftersom det nuvarande uppsikts- och tillsynsansvaret är otydligt både till innehåll och till omfattning är det svårt att helt särskilja det från statens övriga ansvar i PBL. Boverket har därför tagit ett helhetsgrepp på statens ansvar i PBL. I rapporten föreslås att den nuvarande bestämmelsen i 1 kap. 8 § PBL utgår och ersätts av bestämmelser som samlat och tydligt anger och beskriver Boverkets respektive länsstyrelsens ansvar.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och stadsbyggnadskontoret.

Stadslednings- och stadsbyggnadskontoren anser, i gemensamt kontorsyttrande, det vara fel väg att gå för att komma till rätta med eventuella brister i kommunernas tillsynsarbete att införa en statlig granskning. Ett bättre sätt för staten att agera vore att förtydliga PBL i enlighet med de förslag som tidigare framförts av bl.a. Stockholm och därmed underlätta kommunernas tillsynsarbete samt att förbättra kommunernas sanktionsmöjligheter i 10 kap. PBL.

Vidare avstyrker kontoren förslaget att formaliafrågor i planhanteringen ska vara ett statligt intresse och bevakas av länsstyrelsen samt utgöra grund för ingripande av länsstyrelsen. Mot bakgrund av att den nuvarande granskningen av planärenden i samband med prövningen av överklaganden mycket sällan leder till upphävande av formella skäl, ifrågasätter kontoren nyttan ur rättsäkerhetssynpunkt av denna utökade administration och statliga maktutövning.

Kontoren tillstyrker övriga förslag, som främst innebär ett önskvärt förtydligande av det statliga ansvaret vad gäller uppsikt och kunskapsförmedling samt av länsstyrelsens ansvar vad gäller redovisning av statliga intressen i översikts- och detaljplaneprocesserna.

Mina synpunkter

I arbetet med att bygga framtidens Stockholm är det viktigt med en tydlig och enkel lagstiftning som medger ett tätt, miljövänligt och attraktivt byggande. Stockholm har storstadens förutsättningar och därmed andra hänsyn att tillgodose än landsortskommunen. Regelverket för byggande måste därför tillåta olika sorters bebyggelse och tillåta storstadsspecifika regler som möjliggör den täta staden. Här krävs en gemensam översyn av sambanden mellan miljöbalken och plan- och bygglagen. Stockholms stad välkomnar alla förändringar i plan- och bygglagen som förenklar regelverket enligt ovan och minskar hanteringstiderna i den kommunala byggprocessen. Däremot ställer vi oss frågande till de förändringar som föreslås när det gäller länsstyrelsens utökade befogenheter. Detta leder till en krångligare, dyrare och längre handläggning. Istället för att utöka statens kontroll över kommunerna borde lagstiftningen ändras till att ge mer vägledning och enklare regler.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande
Som svar på remiss från Miljödepartementet överlämnas och återopas denna promemoria.

Bilaga

Remiss från Miljödepartementet – Tydligare statligt ansvar i plan- och bygglagen

Stockholm den 6 februari 2008

MIKAEL SÖDERLUND

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarrådet *Yvonne Ruwaida* (mp) enligt följande.

Jag föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

1. som svar på remissen från Miljödepartementet överlämna följande synpunkter

Föreslagna ändringar är i princip bra. Givetvis behöver både Länsstyrelser och kommunal nivå utökade resurser för ett intensivare tillsynsarbete. Det finns brister på bägge dessa nivåer vad gäller tillsynsarbetet omfattning och utformning idag. Stockholms kommun borde t.ex. återinrätta fler tjänster för byggnadsinspektörer.

En utökad statlig granskning är välkommen. Formaliafrågor i planhantering bör vara ett statligt intresse och därutöver borde även planläggning som strider mot riksintressen, mellan-kommunal samordning, miljökvalitetsnormer, hälsa och hänsyn till klimatrelaterade risker kunna leda till bötfällande av kommun.

I Stockholms kommun är det fysiska undanträngandet av den stadsnära naturen ett stort problem idag och det mesta av byggandet sker utan tillräcklig hänsyn till nationella miljökvalitetsmål. De kommunala hanteringstiderna för detaljplaner har pressats ner till en genomsnittlig tid av 15 månader, mycket på bekostnad av den demokratiska hanteringen i den kommunala byggprocessen. Det är därför mycket bra med striktare statlig kontroll.

Bara det faktum att remissen inte tagits upp till beslut hos de berörda nämnderna på politisk nivå, utan enkom behandlats som kontorsyttranden av stadsledningskontoret och stadsbyggnadskontoret är en tydlig larmsignal. Det fullständigt oacceptabelt att inte berörda nämnder har fått yttra sig i frågan.

Det är mycket viktigt att få till stånd en mer enhetlig, lagenlig, rättssäker och effektiv PBL-process över hela landet.

Reservation anfördes av borgarrådet *Ann-Margarethe Livh* (v) enligt följande.

Jag föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

Som svar på remiss från Miljödepartementet överlämnas och åberopas delvis denna pro-memoria, samt
att därefter anföras

Riksrevisionen har gjort en granskning av hur Boverket och länsstyrelserna sköter sina skyl-digheter enligt Plan- och bygglagen, PBL, att hålla uppsikt över hur lagstiftningen fungerar samt rapportera resultatet till regering och riksdag.

Vid granskningen fann Riksrevisionen att:

- länsstyrelserna har svårt att klara av sin uppgift att sammanväga de statliga intressena i planeringen,
- kommunerna i planprocessen inte får klara besked om statens ställningstagande och inte heller i övrigt får tillräckligt stöd av länsstyrelserna,
- länsstyrelserna genomför sin tillsyn på olika sätt och med olika intensitet,
- länsstyrelserna inte har getts tillräckligt med befogenheter för att kunna utöva sin till syn över kommunernas planering,
- länsstyrelserna inte gör några systematiska analyser av brister i planer,
- många länsstyrelser inte rapporterar brister i planer till Boverket och att de som gör det, inte gör det systematiskt,
- Boverket på grund av bristande information och erfarenhetsföring från länsstyrelserna och otillräckliga system för kontinuerlig insamling och analys av information har svårt att leva upp till sitt uppsiktsansvar,
- Boverket inte ger länsstyrelserna det stöd de behöver för att de ska kunna fullfölja sin tillsynsroll och att stödet dessutom minskat under senare år,
- översiktsplanen inte har blivit det centrala planinstrument för kommunerna som lag stiftningen förutsatt,
- kravet på aktualitetsprövning av översiktsplanen för många kommuner mest är en for-mell detalj som ibland prioriteras bort helt,
- de statliga intressena på grund av bristande aktualitetsprövning inte har kunnat föras f ram tidigt i planprocessen och att länsstyrelsernas tillsynsroll i detaljplaneskedet där med har försvårats,
- regeringen inte har vidtagit några egentliga åtgärder för att styra upp uppsikten och tillsynen trots att nära två decennier gått sedan reformen infördes,
- regeringens information till riksdagen har varit ensidig

Med anledning av detta har Miljödepartementet gett Boverket i uppdrag att i samverkan med länsstyrelserna lämna förslag till en revidering av PBL vad gäller ovannämnda ansvarsfrågor. Detta förslag, kallat Tydligare statligt ansvar i plan- och bygglagen innebär ändring av och tillägg till ett antal berörda paragrafer.

Vänsterpartiet ser denna lagjustering som ett viktigt om än inte helt tillräckligt steg i rikt-ning mot en bättre ordning på detta område. Därför tillstyrker vi den förslagna lagändringen i sin helhet.

Särskilt vill vi trycka på det angelägna i att länsstyrelsen får ett tydligare ansvar vad gäller uppsikt över den formella hanteringen av planer. Det är tyvärr alltför vanligt i flera kommu-ner att man använder s k enkelt förfarande även i fall där detta inte är tillåtet. Ett sådant inne-bär att man undanhåller allmänheten kännedom om planärenden och att man genom att slopa den offentliga utställningen inte ger allmänheten möjlighet att komma med synpunkter.

Det är också viktigt att länsstyrelserna i sin tillsyn får en möjlighet att utfärda någon form av sanktion gentemot dem som inte rättar sig efter gjorda påpekanden. För närvarande kan berörda parter helt utan påföljd strunta i vad länsstyrelserna säger. Vi tror inte att denna ut-ökade befogenhet skall behöva innebära stora eller ens märkbara problem för Stockholms del men ser det som en viktig åtgärd för en större rättssäkerhet för allmänheten och för berörda sakägare.

Förslaget brister dock i två avseenden. Det ena gäller språkbruket. Författarna skriver genomgående "kommunen" även där de menar "byggnadsnämnden". Så t ex är det enligt 10 kapitlet PBL byggnadsnämnden och inte kommunen som skall agera. Det är viktigt att hålla

på denna distinktion eftersom dessa har olika roller. Kommunen är ofta byggherre genom sina förvaltningar och bolag och kan då inte utöva tillsyn över sig själv. Byggnadsnämnden däremot är en myndighet som skall ingripa även mot den egna kommunen. Likaså är det byggnadsnämnden och inte kommunen som enligt 5. 1 § 11 kap skall övervaka efterlevnaden av PBL.

En annan och allvarigare brist är att förslaget enbart behandlar planläggning och byggande och helt utesluter problem kring planernas genomförande vad gäller allmänna platser. Enligt 26 § 6 kap PBL skall en kommun efter hand som bebyggelsen färdigställs i enlighet med planen ställa i ordning gator och andra allmänna platser ... så att platserna kan användas för avsett ändamål.” Men tyvärr finns det kommuner som inte följer denna bestämmelse utan låter befolkningen vara utan t ex en i planen utlovad park.

Även här är det enligt 5. 1 § 11 kap byggnadsnämnden som skall ingripa och söka få fram en rättelse liksom det är länsstyrelsens ansvar att se till att så sker. Men för båda saknas helt en möjlighet att agera med kraft gentemot kommunen. Denna kan således även i detta fall helt strunta i vad ansvariga myndigheter säger. Här finns således ett glapp i lagstiftningen som utredningen borde ha behandlat och föreslagit en lämplig bestämmelse om.

Särskilt uttalande gjordes av borgarråden *Carin Jämtin* och *Roger Mogert* (båda s) enligt följande.

Vi vill understryka att ett enklare regelverk, med, för den enskilde, genomskinliga och tydliga processer, inte är samma sak som en slappare tillämpning eller uppluckring av ett regelverk. Det är viktigt att inte sammanblanda dessa saker.

Kommunstyrelsen

Reservation anfördes av *Stefan Nilsson* (mp) med hänvisning till reservationen av (mp) i borgarrådsberedningen.

Reservation anfördes av *Ann-Margarethe Livh* (v) med hänvisning till reservationen av (v) i borgarrådsberedningen.

Särskilt uttalande gjordes av *Roger Mogert*, *Tomas Rudin*, *Teres Lindberg* och *Malte Sigemalm* (alla s) med hänvisning till det särskilda uttalandet av (s) i borgarrådsberedningen.

ÄRENDET

Miljödepartementet har gett Boverket i uppdrag att i samverkan med länsstyrelserna redovisa förslag till hur Boverkets och länsstyrelsens ansvar för uppsikt respektive tillsyn inom planläggning och byggande enligt plan- och bygglagen (PBL) kan utformas och regleras tydligare och bättre än idag.

Boverket har redovisat uppdraget i en rapport, som remitterats bl.a. till Stockholms stad för yttrande senast den 21 december 2007. Se *bilaga*, Rapportens sammanfattning. Ärendet har inom staden remitterats till stadslednings- och stadsbyggnadskontoren.

I rapporten framförs att eftersom det nuvarande uppsikts- och tillsynsansvaret är ottydligt både till innehåll och till omfattning är det svårt att helt särskilja det från statens övriga ansvar i PBL. Boverket har därför tagit ett helhetsgrepp på statens ansvar i PBL. I rapporten föreslås att den nuvarande bestämmelsen i 1 kap. 8 § PBL utgår och ersätts av bestämmelser som samlat och tydligt anger och beskriver Boverkets respektive länsstyrelsens ansvar.

BEREDNING

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och stadsbyggnadskontoret.

Stadslednings- och stadsbyggnadskontoren

Stadslednings- och stadsbyggnadskontorens gemensamma kontorsyttrande daterat den 13 november 2007 har i huvudsak följande lydelse.

REMISSEN

Miljödepartementet har gett Boverket i uppdrag att i samverkan med länsstyrelserna redovisa förslag till hur Boverkets och länsstyrelsens ansvar för uppsikt respektive tillsyn inom planläggning och byggande enligt plan- och bygglagen (PBL) kan utformas och regleras tydligare och bättre än idag.

Boverket har redovisat uppdraget i en rapport, som remitterats bl.a. till Stockholms stad för yttrande senast den 21 december 2007. Se bilaga 1, Rapportens sammanfattning. Ärendet har inom staden remitterats till stadslednings- och stadsbyggnadskontoren.

I rapporten framförs att eftersom det nuvarande uppsikts- och tillsynsansvaret är ottydligt både till innehåll och till omfattning är det svårt att helt särskilja det från statens övriga ansvar i PBL. Boverket har därför tagit ett helhetsgrepp på statens ansvar i PBL. I rapporten föreslås att den nuvarande bestämmelsen i 1 kap. 8 § PBL utgår och ersätts av bestämmelser som samlat och tydligt anger och beskriver Boverkets respektive länsstyrelsens ansvar. Det ansvar som tydligt preciseras är:

För Boverket och länsstyrelsen

- Ett ansvar för nationell och regional uppsikt
- Ett ansvar för nationell och regional kunskapsförmedling

För länsstyrelsen

- Ett ansvar för att ta tillvara och samordna statens intressen i planärenden
- Ett ansvar för statlig kontroll enligt 12 kap. PBL
- Ett ansvar för att pröva överklaganden

Förslagen innebär inte att något av Boverkets och länsstyrelsens nuvarande ansvar upphör utan ansvaret kommer i stället att omformuleras, förstärkas och förtydligas. För länsstyrelsens del innebär förslagen dessutom i några avseenden en utvidgning av ansvaret. Förslagen innebär ett antal ändringar av bestämmelser i plan- och bygglagen och plan- och byggförordningen. Se bilaga 2, Författningsförslag.

UTLÅTANDE

I remissen framför departementet att det är angeläget för regeringens fortsatta beredning av ärendet att det av remissvaren går att utläsa inställningen till de olika författningsförsla-

gen var för sig. Eftersom några förslag är kopplade till varandra föreslår departementet en indelning som kontoren, efter en kort sammanfattning, följer i nedanstående redovisning av kontorens synpunkter och motiveringar.

Sammanfattning av stadslednings- och stadsbyggnadskontorens synpunkter

Ambitionen i rapporten att förslagen ska leda till en snabbare kommunal plan- och byggprocess med kortare väntetider ser stadslednings- och stadsbyggnadskontoren som positivt. Det är också riktigt att flera av förslagen innebär att brister som Riksrevisionen kritiserat staten för i sin granskning nu åtgärdas.

Men kontoren delar inte uppfattningen att förslagen vad gäller länsstyrelsens utökade ansvar *"ökar förutsättningarna för en effektiv, enhetlig, lagenlig, rättssäker och demokratisk PBL-tillämpning"* och inte heller att detta i sin tur ökar *"förutsättningarna för en snabbare kommunal plan- och byggprocess med kortare väntetider, färre överklaganden och lägre administrativa kostnader för framför allt enskilda aktörer."* Förslagen innebär inte att de svårigheter i PBL-systemet som idag ger problem åtgärdas. Det handlar bl.a. om kopplingen mellan miljöbalken och PBL, om svårtolkade bestämmelser och om intressekonflikter, som idag leder till och även fortsättningsvis kommer att leda till överklaganden. Det hade funnits mycket att vinna på att staten i stället för att utöka granskningen och kontrollen av kommunernas arbete hade arbetat för att genomföra nödvändiga förenklingar i lagstiftningen och därefter satsat mer på vägledning och mindre på kontroll.

Kontoren delar inte heller uppfattningen att förslagen inte innebär några ökade kostnader för kommunerna.

Med denna bakgrund avstyrker kontoren föreslagna 1 kap. 8 § punkt 5 och 1 kap. 8 b § samt föreslagna utökning av 12 kap. 1 §. Kontoren tillstyrker övriga författningsförslag.

Stadslednings- och stadsbyggnadskontorens synpunkter på författningsförslagen

1. Boverkets respektive länsstyrelsens samlade ansvar för tillämpningen av plan- och bygglagen ska tydliggöras – med föreslagna ändring av 1 kap. 8 §, med tillägget 8 a § samt följdändringar i 16 kap. 1 § och 14 § plan- och byggförordningen.

Stadslednings- och stadsbyggnadskontoren anser att det är bra att ansvaret förtydligas för Boverket och länsstyrelsen när det gäller uppsikt över och kunskapsförmedling om planläggning och byggande. Det är dock nödvändigt att länsstyrelserna får tillräckliga ekonomiska medel för att kunna utföra de tillkommande arbetsuppgifterna.

Kontoren tillstyrker förslaget till ändring av 1 kap. 8 § med undantag av punkt 5. Kontoren har invändningar mot den föreslagna ändringen av 1 kap. 8 b § som är en följd av punkt 5. Se nedan.

Kontoren tillstyrker föreslaget tillägg 1 kap. 8 a §.

2. Länsstyrelsen ska ha tillsyn över kommunens byggtillsyn och få möjlighet att ingripa med sanktioner – med föreslagna 1 kap. 8 b §.

Den föreslagna 1 kap. 8 b § lyder: *"Länsstyrelsen skall ha tillsyn över kommunens tillsyn enligt 10 kap. 1 §. Om en kommun inte sköter sin tillsyn får länsstyrelsen tilldela kommunen en anmärkning eller varning. Anmärkning eller varning skall förenas med en särskild avgift (tillsynsbot). Tillsynsbot ska uppgå till lägst x kr och högst y prisbasbelopp."*

Förslaget innebär att länsstyrelsen får ett nytt ansvar att ha tillsyn enligt Tillsynsutredningens definition över kommunens tillsyn. Enligt denna nya definition avses med tillsyn *"en oberoende och självständig granskning av tillsynsobjekt som syftar till att kontrollera om tillsynsobjektet uppfyller de krav och villkor som följer av lag, EG-förordning eller annan föreskrift och av särskilda villkor som har meddelats i anslutning till sådana föreskrifter samt beslut om åtgärder som syftar till att vid behov åstadkomma rättelse av den objektsansvarige"*.

Skälet till att ge länsstyrelsen detta nya ansvar, uppges vara att det på ett tydligt och effektivt sätt skulle markera hur betydelsefullt staten anser det vara att kommunerna tar sin tillsynsuppgift på större allvar. Skälet är inte bara att få till stånd ingripanden mot felaktiga beteenden och handlingsmönster utan också att länsstyrelsen genom sin tillsynsverksamhet ska medverka till en förbättrad hantering i framtiden. För att länsstyrelsens tillsyn ska få förebyggande effekt krävs det att länsstyrelsen verkligen ingriper när det finns skäl att göra det. Bakgrunden uppges vara att mycket talar för att kommunerna inte tar sitt tillsynsansvar över byggandet på tillräckligt allvar, vilket anses visa sig genom de förhållandevis få ingripanden som sker. Boverket anser det inte rimligt att kommuner kan underlåta att ingripa mot uppenbara "svartbyggen" eller avsteg från de tekniska egenskapskraven utan att riskera nå-

gon som helst påföljd.

Boverket anser att den närmare utformningen av den föreslagna länsstyrelsetillsynen och valet av sanktioner bör utredas vidare. I rapporten redogörs dock i stora drag för hur en länsstyrelsetillsyn skulle kunna utformas. Av denna redogörelse framgår att man ser en mycket omfattande granskningsverksamhet framför sig, en granskning som inte bara kommer att kräva omfattande resurser hos länsstyrelsen utan också med all säkerhet kommer att kräva omfattande insatser från kommunens sida för att svara upp till länsstyrelsens önskemål om underlag av olika slag.

Stadslednings- och stadsbyggnadskontoren anser det vara fel väg att gå för att komma till rätta med eventuella brister i kommunernas tillsynsarbete att införa en statlig granskning i enlighet med förslaget. Ett bättre sätt för staten att agera vore att förtydliga PBL i enlighet med de förslag som tidigare framförts av bl.a. Stockholm och därmed underlätta kommunernas tillsynsarbete samt att förbättra kommunernas sanktionsmöjligheter i 10 kap. PBL. Möjligheten att inom miljöområdet ta betalt för tillsyn bör också övervägas.

Kontoren anser vidare att rapporten ger en alltför begränsad bild av byggnadsnämndernas arbete. En form av tillsyn som inte tas upp i rapporten är den övervakning som sker av projekteringen vid byggsamråden som kan innebära att det ställs krav på sakkunnig för exempelvis tillgänglighetsutformning. Dessutom utförs övervakning av produktionen genom krav ställs vid byggsamråden och i beslut om kontrollplan på mätningar och sakkunnigintyg exempelvis ljudmätningar av bostäder och sakkunnigintyg över brandskyddet.

Kontoren avstyrker således föreslagen ändring av 1 kap. 8 b §.

3. Formaliafrågor ska vara ett statligt intresse och brister i den formella hanteringen bör bevakas av länsstyrelsen – med föreslagna tillägg till 4 kap. 5 §, 5 kap. 22 § och 12 kap. 1 §.

Stadslednings- och stadsbyggnadskontoren har inga invändningar mot ändringarna av 4 kap. 5 § och 5 kap. 22 §, men motsätter sig att formaliafrågor ska jämsättas med riksintressen och kunna vara en grund för ingripande av länsstyrelsen enligt föreslagen utökning av 12 kap. 1 §. Kontoren anser i motsats till Boverket att detta delvis är en återgång till den fastställelseprövning som togs bort när plan- och bygglagen infördes. Kontoren anser att de motiveringar för en decentralisering av beslutsfattandet som framfördes som ett av huvudsyftena med PBL-reformen i prop. 1985/86:1 sid. 76-78 fortfarande är relevanta. Kontoren delar inte heller Boverkets uppfattning att förslaget leder till en mer enhetlig, lagenlig, rättssäker och effektiv PBL-process och en snabbare plan- och byggprocess med lägre kostnader för kommuner och enskilda. Förslaget innebär för Stockholms del att länsstyrelsen ska granska formaliafrågor i samtliga detaljplaneärenden i stället för som idag i de ca 40 %, som överklagas. Granskningen kommer säkerligen att leda till diverse frågor som kräver svar från kommunerna. Det innebär att processerna för samtliga planer förlängs, vilket innebär ökade kostnader både för staten, staden och för byggherrarna. Mot bakgrund av att den nuvarande granskningen i samband med överprövningen mycket sällan leder till upphävande av formella skäl, ifrågasätter kontoren nyttan ur rättsäkerhetssynpunkt av denna utökade administration och statliga maktutövning. Kontoren vill också hänvisa till det kommittédirektiv som regeringen beslutade om den 27 september 2007. I det finns en uttrycklig vilja att förenkla planprocessen. Bl.a. anges att det finns skäl att utreda om inte de nya bestämmelserna bör ha det enkla planförfarandet som utgångspunkt. En reell förenklighet av planprocessen kräver en översyn av sambanden mellan miljöbalken och plan- och bygglagen, vilket borde ha ingått i direktiven, men kontoren anser ändå att resultatet av denna utredning bör avvaktas innan man inför nya regler, vars nytta inte är självklar.

4. Länsstyrelsen ska ha ansvar för att varje mandatperiod redovisa statliga intressen som har betydelse för översiktsplanernas aktualitet – med föreslagen ändring av 4 kap. 14 §.

Stadslednings- och stadsbyggnadskontoren tillstyrker förslaget.

5. Länsstyrelsen ska lämna ett utställningsyttrande även över detaljplan och områdesbestämmelser – med föreslagen ny 5 kap. 26 a §.

Stadslednings- och stadsbyggnadskontoren tillstyrker förslaget.